

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 22 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Ratajczak

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Katarzyna Słup-Ostrawska

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa A. P.

przeciwko Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. Oddział w P.

- o zapłatę

I. Powództwo oddala;

II. Odstępuje od obciążania powoda kosztami niniejszego postępowania.

Hanna Ratajczak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 lipca 2015 roku (k. 1- 66) powód A. P. wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 124.750 zł tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 240.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 7.217 złotych tytułem zastępstwa procesowego; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty renty w wysokości 500 zł płatnej z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od daty uprawomocnienia się wyroku, ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 06 czerwca 2014 roku mogące powstać bądź ujawnić się w przyszłości; zwolnienie powoda od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że od 01 marca 20013 roku był zatrudniony w spółce (...) spółka jawna z siedzibą w G. na stanowisku pomocnik przy obróbce drewna. W dniu 06 czerwca 2014 roku około godziny 14:50 w wyniku wypadku przy pracy powód doznał urazu polegającego na odcięciu prawej dłoni przez piłę tarczową na wysokości nadgarstka. Powód z okresie od 06 czerwca 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku przebywał w szpitalu w którym została przeprowadzona operacja przysycia odciętej dłoni. W wyniku wystąpienia u powoda powikłań próba połączenia zerwanych naczyń krwionośnych skończyła się niepowodzeniem, dlatego lekarz podjął decyzję o reamputacji prawej ręki na wysokości nadgarstka.

Postanowieniem z dnia 03 sierpnia 2015 roku (k. 69) Sąd zwolnił powoda A. P. od kosztów sądowych w całości.

W odpowiedzi na pozew z dnia 02 września 2015 roku (k. 76- 117) pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna wniósł o oddalenie powództwa w całości; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów

zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Pozwany przyznał, iż zawarł z (...) spółka jawna umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Pozwany zakwestionował żądanie pozwu co do zasady. Pozwany wskazał, że powód samowolnie zdecydował się na zmierzenie jednej z przyciętych listew. W trakcie wykonywania pomiaru doszło do wypadku. Pozwany stoi na stanowisku, iż sam powód wskutek podjęcia przez niego czynności, wykonywanie których w ogóle nie leżało w zakresie jego uprawnień ani obowiązków pracowniczych na podstawie zawartej z ubezpieczonym umowy o pracę, a nadto wskutek niezachowania podstawowych zasad BHP, doprowadził do zajścia wypadku w następstwie, którego odniósł obrażenia. Pozwany zakwestionował również żądanie pozwu co do wysokości, odnosząc się do Klauzuli numer 1 umowy, za szkody poniesione przez pracowników ustanowiona została suma gwarancyjna limit na jeden wypadek w okresie ubezpieczenia w kwocie 200.000 zł, jest to kwota maksymalna, do zapłaty, której ewentualnie może być zobowiązany pozwany. Nadto pozwany wypłaca odszkodowanie po pomniejszeniu wysokości szkody o kwotę świadczenia przysługującego poszkodowanemu z tytułu wypadku przy pracy na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, jednocześnie pozwany wskazał, że powód uzyskał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu w kwocie 40.150 zł. Ponadto pozwany zakwestionował żądanie zapłaty na rzecz powoda zadośćuczynienia w kwocie 240.000 zł oraz żądanie przyznania renty zarówno co do zasady jak i co do wysokości.

Pismem procesowym z dnia 14 września 2015 roku (k. 393- 400) powód ograniczył żądanie pozwu, w ten sposób iż w miejsce zgłoszonego żądania o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 240.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 75.250 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku. Nadto w odniesieniu do twierdzeń pozwanego podniesionych w piśmie z dnia 02 września 2015 roku powód podtrzymał wszelkie dotychczasowe twierdzenia i wnioski.

W piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2015 roku (k. 416- 417) pozwany wyraził zgodę na cofnięcie powództwa w części wskazanej w piśmie powoda z dnia 14 września 2015 roku, nadto na podstawie art. 203 kpc wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norma przepisanych.

W dniu 13 lipca 2017 roku wpłynęła opinia biegłego sądowego J. N. z dziedziny BHP w przemyśle drzewnym z dnia 10 lipca 2017 roku (k. 161- 167).

Pozwany w piśmie z dnia 02 sierpnia 2017 roku (k. 574- 575) odniósł się do treści opinii biegłego wskazując, że zaistniała okoliczność stanowiąca wyłączenie odpowiedzialności gwarancyjnej pozwanego, a tym samym powództwo winno zostać oddalone.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 czerwca 2014 roku powód A. P. po rozpoczęciu pracy o godzinie 14:00 wykonywał obowiązki pracownicze na przydzielonym mu stanowisku pomocnika. Powód pracował w ciągu technologicznym, do jego zadań należało odbieranie elementów od stanowiska wielopily, ich segregowanie i przekazywanie odpowiednich do dalszej obróbki na stanowisko pilarki. W dniu 06 czerwca 2014 roku na kolejnym stanowisku za powodem pracowała pani E. K. (1). W momencie kiedy odeszła od urządzenia, nie wyłączając go (poruszała się nadal w obrębie swojego stanowiska pracy), powód nie będąc pewny jak rozdzielić jeden z elementów, podszedł na stanowisko pilarki aby skorzystać z będącego tam liniału i dokonać pomiaru. Dokonując zamierzonej czynności na stanowisku obok, powód przez przypadek przesunął belkę zabezpieczającą, tym samym podłożył pod ostrze pilarki własną dłoń, która została odcięta. Osoby współpracujące z powodem na sąsiednich stanowiskach nie widziały samego zdarzenia, ich uwagę zwrócił dopiero krzyk powoda i dopiero wówczas zorientowali się do czego doszło.

Niezwłocznie współpracownicy udzielili powodowi pomocy i wezwali pogotowie. Powód został przewieziony do szpitala gdzie wykonano operację przyszycia odciętej dłoni. W wyniku wystąpienia u powoda powikłań próba połączenia zerwanych naczyń krwionośnych skończyła się niepowodzeniem, dlatego lekarz podjął decyzję o reamputacji prawej ręki na wysokości nadgarstka. Powód przebywał w szpitalu do 16 czerwca 2014 roku.

Powód nie był uprawniony do wykonywania jakichkolwiek czynności na stanowisku sąsiadującym, nie był też przyuczony do pracy na tej maszynie, nigdy też nie pracował na niej w zastępstwie, nie przeszedł odpowiedniego przeszkolenia z zasad bezpiecznej obsługi pilarki i wielopily. Powód odbył wyłącznie ogólne szkolenie z zakresu BHP. Do zadań powoda należało wzrokowe ocenianie elementów i ich odpowiednie rozdzielanie. Osoba przydzielona do pracy na stanowisku pilarki tj., na którym doszło do zdarzenia ma liniał i to ona dokonuje konkretnych pomiarów. Powód chciał dokonać czynności wykraczającej poza jego zakres obowiązków.

Dowód: zeznania powoda (e-protokół z dnia 12 stycznia 2017 roku k. 547), zeznania świadków E. K. (1) (k. 438- 439), J. L. (k. 439-440), K. P. (k. 440- 441), D. D. (k. 441- 442), J. F. (k. 471- 472), D. W. (k. 472- 473), P. M. (k. 473- 474), T. K. (k. 474), R. P. (e-protokół z dnia 03 listopada 201 roku k. 536), umowa o pracę z dnia 28 lutego 2013 roku (k. 12), zgłoszenie wypadku przy pracy (k. 13), protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy (k. 14- 19), wyjaśnienie poszkodowanego z dnia 17 czerwca 2014 roku (k. 20- 23), informacja świadka o wypadku (k. 24- 26, 27- 28, 29- 31), karta medycznych czynności ratunkowych (k. 32- 33), karta leczenia szpitalnego (k. 34-35), zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie (...) (k. 299)

Po przedmiotowym zdarzeniu w miejscu pracy powoda została przeprowadzona kontrola przez Państwową Inspekcję Pracy. Jak wynika z dokumentacji, w trakcie czynności kontrolnych ustalono, że pilarka tarczowa, na której doszło do zdarzenia nie miała zabezpieczenia strefy pracy tarczy, przed możliwością ingerencji rąk pracownika. Maszyna nie była bezpieczna, nie spełniała wymagań minimalnych. Stanowisko pracy było nieprawidłowe o zbyt małej powierzchni, odległość pomiędzy wspornikiem stołu wahadłowego pilarki tarczowej do ciecica poprzecznego, a sąsiadującą maszyną wynosiła 60 cm, przy wymaganym minimalnym przejściu 75 cm. Nadto w wyniku kontroli stwierdzono, że pracodawca powoda nie posiadał jakiegokolwiek dokumentacji w zakresie instrukcji maszyny „Pilarka tarczowa do cięcia poprzecznego z uchylnym stołem”. Przedstawiono wyłącznie „kartę oceny maszyny” wykonaną przez Instytut (...) w P.. W karcie oceny maszyny dokonano ustaleń naprawczych maszyny w celu zapewnienia warunków bezpieczeństwa tj. min. uzupełnienie osłony tarczy, zastosowanie zacisku po stronie prawej trwałego przytrzymywania materiału na prowadnicy stołu, zacisk ten będzie stanowił miejsce trzymania ręki. W ocenie nie określono w jaki sposób uzupełnić osłonę, jednakże zamontowany ceownik nie zabezpieczał przed przypadkową ingerencją rąk pracownika w strefie działania tarczy piły, kolejnego zalecenia tj. zastosowanie zacisku nie zostało wykonane.

Państwowa Inspekcja Pracy w oparciu o dokonane ustalenia wskazała, że przyczynami zaistniałego wypadku były przyczyny techniczne tj. nieprawidłowy stan pilarki tarczowej do cięcia poprzecznego. Brak zabezpieczenia strefy pracy tarczy piły tarczowej, przed możliwością ingerencji rąk pracownika. Przyczyny organizacyjne tj. brak potwierdzenia przeszkolenia poszkodowanego w zakresie bhp, do wykonywania pracy na stanowisku odbioru za wielopilą, pod względem warunków bezpieczeństwa, w szczególności w kontakcie ze stanowiskami sąsiadującymi w ciągu technologicznym obróbki drewna tj. pilarką tarczową do cięcia poprzecznego oraz wielopilą. Brak instrukcji bhp na stanowisku odbioru elementów z wielopily, tym, samym nie potwierdzono zapoznania poszkodowanego z warunkami bhp na tym stanowisku. Brak zapoznania poszkodowanego z oceną ryzyka zawodowego na stanowisku odbioru za wielopilą. Przyczyny ludzkie tj. wykonywanie przez poszkodowanego czynności manipulacyjnych mierzenia listwy na liniale znajdującym się na wahadłowym stole pilarki tarczowej do cięcia poprzecznego, stanowisku sąsiadującym ze stanowiskiem poszkodowanego, nie wchodzącym w zakres jego obowiązków, jednakże znajdującym się w ciągu technologicznym obróbki elementów drewnianych.

Dowód: zeznania świadka R. P. (e-protokół z dnia 03 listopada 201 roku k. 536), dokumentacja kontroli Państwowej Inspekcji Pracy (k. 314-384)

Lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że powód doznał 55% stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy w dniu 06 czerwca 2014 roku. Nadto stwierdzono, że powód jest niezdolny do pracy. Wobec powyższego Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 stycznia 2015 roku przyznano powodowi jednorazowe odszkodowanie w kwocie 40.150 zł.

W dniu zdarzenia tj. 06 czerwca 2014 roku pracodawca powoda (...) spółka jawna miał zawartą umowę o obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z Towarzystwem (...) Spółka Akcyjna obejmującą okres od 01 lipca 2013 roku do 30 czerwca 2014 roku.

W związku z powyższym A. P. pismem z dnia 10 grudnia 2014 roku zgłosił pozwanemu szkodę. Następnie w odpowiedzi na pismo pozwanego z dnia 23 lutego 2015 roku przedłożył wszystkie wymagane dokumenty. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego podjął decyzję o odmowie wypłaty powodowi odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Wskazując, że zachowanie się poszkodowanego jest wiodącą przyczyną wypadku, w związku z tym przyjęto 90% przyczynienia. Nadto Ubezpieczyciel wskazał, że odszkodowanie z ZUS w pełni winno zrekompensować doznaną szkodę.

Dowód: decyzja ZUS o przyznaniu jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 30 stycznia 2015 roku (k. 36), Orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 12 stycznia 2015 roku (k. 37), orzeczenie o niezdolności do pracy (k. 38), zgłoszenie szkody – pismo z dnia 10 grudnia 2014 roku (k. 44- 45), pismo z dnia 23 lutego 2015 roku (k. 46), pismo z dnia 10 grudnia 2014 roku (k. 47- 48), opinia lekarza orzecznika do post likwidacyjnego z dnia 05 maja 2015 roku (k. 51-54), 6 maja 2015 roku (k. 49- 50), Polisa ubezpieczeniowa nr (...) (k. 90- 91)

Powołany w sprawie biegły z dziedziny (...) w przemyśle drzewnym jednoznacznie we wnioskach swej opinii wskazał, że zebrany materiał potwierdza, że stan techniczny pilarki tarczowej górno-wrzecionowej do cięcia poprzecznego z powodu braku zabezpieczenia strefy pracy tarczy piły przed możliwością ingerencji rąk powoda, doprowadziło do powstania wypadku w dniu 06 czerwca 2014 roku ze skutkiem obcięcia prawej dłoni powoda powyżej nadgarstka. Nadto biorąc pod uwagę okoliczności wypadku, sekwencję zdarzenia, charakter wykonywanej pracy przez powoda należy przyjąć, że powód swym zachowaniem naruszył art. 211 kp. W dalszej kolejności biegły wskazał, że pracodawca również nie zapewnił użytkownika pilarki tarczowej górno wrzecionowej zapewniającej bezpieczne i higieniczne warunki pracy. Informuje o tym protokół powypadkowy w p. 5 z którego wynika, że dopuszczono do pracy pilarkę nie dostosowaną do minimalnych wymagań zgodnie z zaleceniami Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 roku w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy (Dz. U. nr 191, poz. 1596 z zm.) oraz w myśl art. 207 kp powinien zastosować odpowiednie rozwiązania techniczne mające na celu zminimalizowanie ryzyka związanego z użytkowaniem pilarki, a jeżeli nie można wprowadzić dostatecznych zmian konstrukcyjnych należało wycofać pilarkę z dalszej eksploatacji.

Dowód: opinia biegłego sądowego J. N. z dziedziny BHP w przemyśle drzewnym z dnia 10 lipca 2017 roku (k. 161- 167)

Ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawierają wyłączenia dotyczące zakresu odpowiedzialności W.. Paragraf 6 pkt 1 podpunkt 4 stanowi, że W. nie ponosi odpowiedzialności za szkody spowodowane przez maszyny, urządzenia lub pojazdy nieposiadające aktualnych badań stanu technicznego, jeżeli obowiązek posiadania takich badań wynika z przepisów prawa, o ile stan techniczny był przyczyną szkody.

Dowód: ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (k. 94- 117)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom oraz ich odpisom i kserokopiom, albowiem nie były przez strony kwestionowane, jak również nie budziły wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości i autentyczności. Podkreślić przy

tym należy, że zgodnie z art. 244§1 kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z kolei w świetle art. 245 kpc dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Kluczowym dowodem w niniejszej sprawie była pisemna opinia biegłego J. N. z dnia 10 lipca 2017 roku. Sąd uznał opinię za pełnowartościowy materiał dowodowy. Sąd kierował się zaufaniem do kompetencji i wysokiego poziomu wiedzy biegłego, wieloletniego doświadczenia zawodowego. Wnioski opinii są jednoznaczne i logiczne.

Sąd za wiarygodne uznał zeznania powoda A. P., były spójne i logiczne, powód konkretnie odpowiadał na zadawane mu pytania, nadto treść zeznań powoda koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, w tym zeznaniami świadków.

Zeznania świadków E. K. (2), J. L., K. P., D. D., J. F., D. W., P. M., T. K. uznał za wiarygodne, świadkowie zeznawali spójnie, ich zeznania ze sobą korespondują jak równie z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie.

Zeznania świadka R. P. Sąd uznał za wiarygodne. Świadek szczegółową wiedzę posiadał w trakcie wykonywania czynności służbowych tj. inspektora pracy, jest osobą obcą dla powoda, świadek zeznawał spójnie, logicznie, obiektywnie.

Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lekarza ortopedy traumatologa, albowiem na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, iż wystąpiły przesłanki do wyłączenia odpowiedzialności pozwanego. Przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego prowadziłoby do przewlekłości postępowania, powstania dodatkowych kosztów, a wnioski opinii nie wpłynęłyby na wyłączenie odpowiedzialności pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawierają wyłączenia zakresu odpowiedzialności pozwanego- (§6 pkt 1 podpunkt 4) W. nie ponosi odpowiedzialności za szkody spowodowane przez maszyny, urządzenia lub pojazdy nieposiadające aktualnych badań stanu technicznego, jeżeli obowiązek posiadania takich badań wynika z przepisów prawa, o ile stan techniczny był przyczyną szkody.

Swoboda kształtowania stosunku umownego umożliwia ułożenia go w taki sposób, że ochroną ubezpieczeniową będzie objęta tylko odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego powstała przy zachowaniu określonych wymagań dodatkowych. Z uwagi na cel umowy ubezpieczenia, jakim jest zapewnienie ubezpieczającemu rzeczywistej ochrony, konieczne jest aby umowa lub stanowiące jej część ogólne warunki ubezpieczenia precyzowały, w sposób nie budzący wątpliwości już w chwili zawarcia umowy, jakie zdarzenia są, a jakie już nie są objęte odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń. O zakresie odpowiedzialności ubezpieczyciela decyduje treść umowy ubezpieczenia, wykładana według zasady określonej w art. 12 ust. 4 ustawy z 2003 roku o działalności ubezpieczeniowej (wyrok Sadu Najwyższego z dnia 22 maja 2009 roku, III CSK 300/08).

Sąd, czyniąc ustalenia oparł się przede wszystkim na dowodzie z opinii pisemnej biegłego sądowego J. N. z dziedziny BHP w przemyśle drzewnym z dnia 10 lipca 2017 roku.

Biegły udzielając odpowiedzi na pytania Sądu podał, że oceniana pilarka (na której doszło do wypadku) była produkcji własnej, zainstalowana na stanowisku gdzie był wypadek w roku 2000, bez oznaczeń i bez jakiegokolwiek dokumentacji. W dniu wypadku jak ustalił inspektor PIP pilarka nie posiadała świadectwa bezpieczeństwa, deklaracji zgodności z polskimi przepisami BHP, dokumentacji techniczno- ruchowej, instrukcji stanowiskowej. Oznacza to, że pracodawca powoda nie wywiązał się z obowiązku wynikającego z art. 237 kp dot. wydawania szczegółowych instrukcji i wskazówek

dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na stanowiskach oraz zezwolił na użytkowanie pilarki oraz art. 215 kp, który zobowiązuje wyposażyć stanowiska pracy w maszyny zapewniające bezpieczne i higieniczne warunki pracy. Natomiast ustalenia PIP o stanie technicznym pilarki w dniu wypadku pozwalają biegłemu na stwierdzenie, że pilarka tarczowa górno wrzecionowa obsługiwana przez panią E. K. nie spełniała wymagań norm i rozporządzeń z zakresu bhp i to:

- PN-89/D- (...) M. i urządzenia do obróbki drewna, ogólne wymagania bezpieczeństwa w zakresie konstrukcji,

- PN- EN 1870-3:2003 Bezpieczeństwo obrabiarek do drewna. Pilarki tarczowe. Część

3: pilarki górno wrzecionowe do cięcia poprzecznego oraz kombinowane pilarki górno wrzecionowe do cięcia poprzecznego/ pilarki tarczowe stołowe,

-Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 14 kwietnia 2000 roku w sprawie bhp przy obsłudze obrabiarek do drewna (Dz. U. nr 36, poz. 409 z 2000 roku)

- Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 roku w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bhp w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy (Dz. U. nr 191, poz. 1596 z zm.)

- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 roku w sprawie ogólnych przepisów bhp (Dz. U. nr 129, poz. 844 z zm.).

Ponadto biegły w treści opinii podał, że ustalenia PIP potwierdzają, że przedmiotowa pilarka nie posiadała zabezpieczonej w dostateczny sposób strefy pracy tarczy piły, przed możliwością ingerencji rąk pracownika z ruchomą tarczą piły. Oznacza to, że osłona zamontowana na obudowie piły w pozycji wyjściowej, nie chroniła w dostateczny sposób rąk pracownika przed kontaktem z tarczą piły w chwili nacisku listwy oraz w sytuacji przesuwu stołu w kierunku tarczy piły wywołany dociskiem tułowia na wspornik pilarki. Konstrukcja osłony pilarki w dniu wypadku stanowiła zagrożenie i powinna być usunięta w ramach obowiązkowego przeglądu maszyn użytkowanych w myśl Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 roku (Dz. U. nr 191, poz. 1596) przeprowadzonego do końca roku 2005, celem wystawienia deklaracji zgodności stwierdzającej, że użytkowana pilarka jest bezpieczna dla obsługującego. Deklaracja nie została przedłożona inspektorowi. Przeprowadzona również przez inspektora PIP kontrola wykonania czynności naprawczych zalecanych w „Karcie oceny maszyny” wykonanej przez Instytut (...) w P. wykazała, że wykonane zostało jedno z trzech zaleceń- zamontowano tylko wspornik w stole pilarki, który to nie był przedmiotem uwag. Zamocowany wspornik nie zabezpieczył powoda (i nie tylko) przed przypadkowym pojawieniem się rąk pracownika w strefie obrotów tarczy piły- pilarka w dniu wypadku stanowiła zagrożenie dla obsługującego.

Mając powyższe na uwadze oraz treść §6 pkt 1 podpunkt 4 Ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej należy stwierdzić, że zaistniały przesłanki do wyłączenia odpowiedzialności pozwanego, dlatego powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania powoda kosztami postępowania, mając na uwadze okoliczności faktyczne będące podstawą do zwolnienia powoda od kosztów sądowych w całości oraz jego obecną sytuację materialno- finansową, o czym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.

SSO Hanna Ratajczak